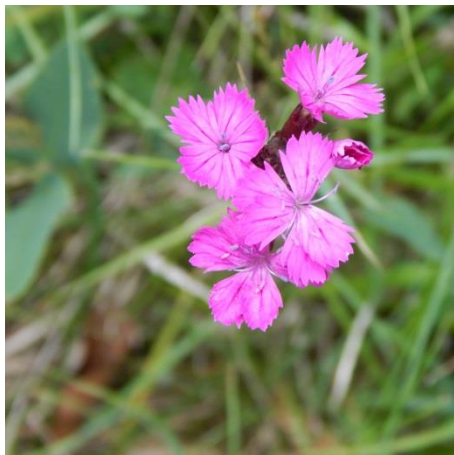

3. SOBOTNICA: STROKOVNA EKSKURZIJA V KOZJANSKI PARK

Kozjanski regijski park je eno najstarejših in največjih zavarovanih območij v Sloveniji in se ponaša s statusom regijskega parka. Zavarovano območje je na severu omejeno z Rudnico, na vzhodu s Sotlo, na jugu preko Orlice prehaja v Bizeljsko in Senovsko gričevje, na zahodu pa meja poteka preko hribov Vetrnika in Oslice.

Preplet človekovega delovanja in naravnih procesov so ustvarili pogoje in omogočili preživetje nekaterih redkih, ogroženih ali ranljivih živalskih in rastlinskih vrst ter njihovih habitatov.

Kozjanski park spada med najpomembnejša naravovarstvena območja v Sloveniji in Evropi zaradi različne biotske raznovrstnosti. Tam najdemo suha travišča, visokodebelne travniške sadovnjake, bukove gozdove in mokrotne travnike ob Sotli, ki so naravovarstveno najpomembnejši habitati.

V okviru še zadnje delavnice – SOBOTNICE smo se v soboto, 30. maja, odpravili proti Kozjanskemu parku, v kraj Podsreda. Tam nas je pričakal vodnik in nas s kratkim filmom seznanil z geografsko in biotsko pestrostjo tega območja. Nato nas je popeljal po srednjeveškem trgu Podsrede, ki je zanimiva trška naselbina s tradicionalno trško ureditvijo. Osrednjo ulico z obeh strani obrobajo trške hiše, pobljže pa smo si ogledali še vedno ohranjeni sramotilni steber ali pranger. Naselje ima status kulturnega spomenika.

Ustavili smo se tudi ob spomeniku slovenskega pesnika Antona Aškerca.

V nadaljevanju smo si ogledali tudi razstavo kristalov v tipično slovensko-bavarski hiši. Spoznali smo, da so kristali trdne snovi s prostorsko urejeno in simetrično zgradbo, ki so navzven lahko omejeni z navidezno ravnimi in gladkimi površinami. Našli smo kremen, pirit, sadro, ametist ipd.

Nato smo se odpravili na kratko pot po travniku, za katerega je značilna visoka biotska pestrost. Prisluhnili smo zvokom narave in spoznali, da nas ne pozdravljajo črčiki, ampak murni, v drevesnem duplu smo opazili široko odprte rumene ključke škorcev, travniške rastline pa so preletavali čmrlji in čebele. Pozorni smo bili na različne vrste rastlin (zaščitene orhideje, lilije in hrvaške nageljne ...), saj lahko tu pozno pomladi in poleti naštejemo več kot 50 rastlinskih vrst na kvadratni meter.

Skozi travniške poti smo prispeli do nasada starih sort jablan, kjer pa se je bohotal najbolj zaseden in obiskan hotel na Kozjanskem, verjetno pa tudi v Sloveniji. V hotelu so luksuzni apartmaji, kjer bivajo glavni in pomembni gostje, ki poskrbijo za to, da se narava lahko razbohota in nas navduši z izjemnimi barvami, zanimivimi oblikami. Govorimo namreč o hotelu za žuželke, ki ga vsako leto obiščeta dve vrsti čebel: rogata in rdeča, ki sta poleg 500 drugih vrst čebel pomembne za oprasevanje rastlin.

Samotarske čebele v naravi iščejo naravne luknjice, ki jih napolnijo s cvetnim prahom in izležejo jajčece. Izležena ličinka ima nato dovolj hrane za razvoj. Ker je današnji način bivanja človeka močno zmanjšal število luknjic v naravi (ni več starih lesenih hiš s slamnato streho, starih dreves z razpokami ipd.), jim s takim hotelom zelo pomagajo.

Z zadnje delavnice smo odšli zelo zadovoljni in z veliko novega znanja, z mislimi in idejami pa smo že v naslednjem šolskem letu!

Učenci in učiteljice